

HÍR

Az Országúti Ferences Templom Hirdető Lapja

„Boldog ember,
akit Te tanítasz Uram,
akit törvényed szerint
nevelsz.”

(Zsolt 94,12)

XVII. évfolyam 17. szám

Évközi 26. vasárnap

2016. október 2.

„Krisztusivá válni” Beszélgetés Kovács Krisztián atyával

Kedves Krisztián atya! Először is: Isten hozott az Országúti Szent István Vértanú Plébánián! Mesélj nekünk arról, honnan jössz, hogyan kerültél a ferences rendbe!

Köszönöm szépen a befogadó köszöntésedet! Minden akkor kezdődött, amikor szüleim első és egyetlen gyermekeként, 1986. május 13-án, kedden, hajnali 1 óra 55 perckor Budapest IV. kerületének szülőotthonában felsírva jeleztem, hogy megérkeztem. Pontos érkezésemre reagálva szüleim a "Krisztushoz tartozó" nevet adták nekem (a keresztségben is), valószínűsíthetően a Keménykalap és krumpliorr című tv-film gyermekstárja (Kovács Krisztián) után szabadon. Tudatosan vagy tudattalanul, de istenkeresésre hívtak már életem első pillanatától fogva, s életpéldájukkal csak erősítették bennem ezt az alapbeállítódást. Olyannyira meghatáro-

zóvá vált számomra beszédes nevem hordozása, felöltése, hogy amikor a felnőtt társaságában a kis Krisztiánt arról faggatták, hogy mi lesz, ha nagy lesz, határozottan annyit válaszoltam: Krisztián leszek!

Újpalotán nőttem fel, ahol egy voltam a szokványos lakótelepi arcok közül. Hamar rádöbentem, hogy nem is olyan egyértelmű, hogy valaki Krisztushoz tartozó, keresztény. Az Egyház életében való rendszeres, szentségi részvétellel és a hétköznapi délutánonkénti hittanórák hamar alternatívát kínáltak a közösségi élet olykor szövevényes és csapdák teli dzsungelében. A döntés valahogy egyértelmű volt: ennek szeretnék én is részese lenni.

Állami általános iskolába jártam, de gimnáziumba már Szentendrére, a Ferences Gimnáziumba jelentkeztem. Emellett jelentkeztem a Pestújhelyi Ke-

resztelő Szent János Plébánia új plébánosánál ministráns szolgálatra. A Molnár Béla atyával való első találkozásom a mai napig él bennem. Becsöngettem hozzá a plébániára, hogy engedélyt kérjek, hogy a miséken ministrálhassak. Ő ajtót nyitott, én kezet nyújtottam, bemutatkoztam: Kovács Krisztián vagyok, ferences diák! A válasz így hangzott: Én pedig Molnár Béla vagyok, egykori ferences diák. S valami mély kapcsolat, barátság, valamint a helyi egyház építése vette kezdetét. 15 évesen harmadmagammal felkért a ministráns közösség vezetésére, majd útjára indítottuk a plébánia nyári gyerektáborát, melyet az ifikkel vezettünk.

Ezen külső formák közepette egyre közelebb kerültünk az Istennel egymáshoz, s valahogy a ministrálás, mint műfaj, melyet küszöb-létként éltem meg, egyre inkább a következő kérdést hangoztatta bennem: merre tovább? Béla atya indítványára ellátogattam egy Emmausz-kurzusra. Ennek a háromnapos lelki hétvégének gyümölcseként nagyobb teret és központi helyet kapott az életemben Isten Igéje és az Isten dicsőítése (a karizmatikus megújulás módján). Hatásos, lépésről-lépésre való formálásával az Isten utat mutatott magához és magamhoz is, mely hosszú évek „küzdelmét” eredményezte. Ennek következő nagyobb állomása az a fizikális formálás volt, amikor az érettségi évnek tavaszán Húsvét előtt nem sokkal egy foci sérülés következtében a jobb lábam egy időre járásra képtelenné tett (no, nem törés miatt). Nagypéntek műtétje és Húsvétvasárnap hazatérése mélyen megrendítet. „Krisztusi, Krisztusi, Krisztusi.” Csak ez járt a fejemben. A felnőtt kor küszöbén, hát arra vállalkoz-

tam, hogy „újrahúzom” a rendszert az alapoktól. Belevetettem magamat az egyetemisták életébe az ELTE alkalmazott matematikus szakán. S mindemellett a keresztény életben is felnőtté válva a bérnialást követően plébános atyám felkért, hogy legyek az Egyháztanács tagja, melyre az egyházközség is felhatalmazott, valamint felkért, hogy püspöki engedéllyel áldoztassak a szentmiséken és vigyem el Krisztust a betegnek felközhöz.

Olyan kegyelmi pillanatoknak és találkozásoknak voltam a részese, hogy megérett bennem a döntés, hogy „feladataimat” megerősíteném valamiféle hitéleti képzéssel, teológiai háttértudással. Minden támogatást megkapva hirtelen két párhuzamos felsőoktatási képzésen találtam magam, ahol szent és profán folyamatos találkozása egyre inkább terelt, hogy merre tovább: Isten és az emberek szolgálata. Így befejezetlenül hagytam az alkalmazott matematikát, majd szociálpedagógiát kezdtem el tanulni. 2008 tavaszára a puzzle-darabkák világossá tették a krisztiánit, a krisztusit: Isten és az emberek szolgálata Szent Ferenc útján. S beadva a jelentkezésem még ennek az évnek az őszén meg is kezdtem a jelöltséget Szegeden, hogy kezdetét vehesse az élethalakítás.

Te hittant is tanítasz a Szent Angéla általános iskola felső tagozatán. Hogyan éled meg ezt a feladatot?

Személyes jelenlétem a Szent Angéla iskolánkban a Ferences jelenlét részét képezi, mely ilyen értelemben nem lekötöttséget jelent, hanem nagy szabadságot, rendelkezésre állást. A jelenlét része természetesen a hitoktatás, de ez nem minden, hiszen a hittan, a konkrét hittanórák a hitéletnek egy komponense

csak. Konkrét feladatomban a felső tagozat lelki életének koordinálása és a felső tagozaton való hitoktatás, bár személyes kapcsolataim minden évfolyamon akadnak. Úgy hiszem, hogy a gyermek alaptermészete a fogékonyság, amit a pedagógusokkal karöltve, terelt mederben egyre inkább ki- és megélhetnek, hogy az javukra váljék.

Van saját jelmondatod, vagy kedvenc idézeted, amelyik elkísér az életedben?

Igen, három is! Az első, melyet az örökfogadalmamra választottam, így hangzik: „Öltsétek magatokra Krisztust!” (Róm 13,14) Majd a diakónusszentelésre Izajás számomra nagyon kedves sorait választottam: „Az Úr lelke nyugszik raj-

tam, mert az Úr kent föl engem. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, és meggyógyítsam a megtört szívűeket. Hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadságot a börtönök lakóinak.” (Iz 61,1) Végül, de nem utolsó sorban, a papszentelésre, az alábbi jelmondatot véstem a szívemre: „... kezébe vette, megáldotta, megtörte...”

És végül: mit szeretnél üzeni az életeddel, szolgálattal a körülötted élőknek: rokonaidnak, rendtársaidnak, a híveknek?

Miközben magam is nevemnek jelentésének megfelelően az Isten segítségével krisztusivá szeretnék egyre inkább válni, ebben a formálódásban szeretnék minden embert segíteni.

Az egyházi év ünnepei:

Október 4., kedd, Assisi Szent Ferenc ünnepe.

Október 6., csütörtök, Szent Brúnó ünnepe.

Október 7., péntek, Rózsafüzér Királynőjének ünnepe.

Október 8., szombat, Szűz Mária Magyarok nagyszőnye, Magyarország főpátrónája, provinciánk védőszentjének ünnepe.

Október 15., szombat, a Jézusról nevezett (Avilai) Szent Teréz szűz és egyháztanító ünnepe.

„Hadifogoly-émlékek” - az Országút Társulat pályázata

A Társulat pályázatot ír ki „Hadifogoly-émlékek” címmel! Rövid életrajzzal együtt várnak *korabeli feljegyzéseket* (naplók, levelek, rajzok, képek), vagy a hadifogoly *későbbi feljegyzéseit* (emlékirat, önéletrészlet, később készült hangfelvétel, film), vagy mások által *megőrzött történeteket*. A kiírásnak megfelelő visszaemlékezéseket kötetben jelentetik meg, rövid életrajz kíséretében. A visszaemlékezésekből színházi est készül, melyet a könyvbemutató alkalmával állítunk először színpadra. Leadási határidő: 2016. november 30. Jelentkezés és részletek a honlapon:

<http://www.orszagut.comze.com/>

Templomunk programjai (2016. október 2. – 2016. október 16.):

Október 1-2-3, szombaton, vasárnap és hétfőn a 18.00 órákor kezdődő szentmiséken **Szent Ferenc atyánk tranzitusára** készülünk, Zsombor atya vezetésével.

Október 2-án, vasárnap, a 11 órás szentmise keretében lesz az **elsőáldozás**. Kérjük, hogy a zsúfoltság elkerülése érdekében, aki teheti, válasszon másik szentmisét ezen a napon

Október 4-étől keddtől a hétköznapi 18 órákor kezdődő szentmisék után közösen imádkozzuk a **rózsafüzért**.

Október 9-én, vasárnap 16.30-kor Szamosi Szabolcs orgonahangversenye lesz templomunkban. A belépés ingyenes, mindenkit szeretettel várunk! Részletek a plakátokon.

Szent Ferenc atyánk boldog halálát **október 3-án, hétfőn 18.00 órákor ünnepeljük**. **A tranzitus utáni agapéra örömmel fogadunk sós és édes süteményt, melyet a portán lehet leadni.** Mindenkit nagy szeretettel várunk!

Azoknak a felnőtteknek, akik még nem részesültek a beavató szentségekben – azaz a keresztségben, az oltáriszentségben és a bérmálásban - **alapvető hitoktatást indítunk** szeptembertől. Az irodában lehet jelentkezni. Kérjük a testvéreket, hogy ismerőseik között is ajánlják ezt a lehetőséget!

Külön **bérmálkozásra felkészítő hittan indul** csütörtök esti időpontban az érettségi utáni korosztálynak. Erre is az irodában lehet jelentkezni.

A plébános atya keddenként 16.00-17.30-ig tart **fogadóórát** a Nagytársalgóban.

A **lemondások perselye** folyamatosan várja azon testvérek adományait, akik hétköznapi életükben valamiről lemondást vállalnak, és melynek értékét a plébánia által támogatott szegényeknek szeretnék eljuttatni. Az elmúlt két hétben a perselyben 97.790.-Forint gyűlt össze, melyet a rászoruló családok, idősök megsegítésére fordítottunk. Nevükben is köszönjük a testvérek áldozatos támogatását!

A **plébánia jogi szolgálata** várja a jogi ügyekben segítségre szorulókat. Az igényeket az irodában személyesen vagy telefonon lehet jelezni.

Templomunk tanévi működési rendje:

Miserend: H-Szo: 7³⁰ és 18⁰⁰; Elsőpéntek: 7³⁰, 10⁰⁰, 18⁰⁰ és 19³⁰;
Vas.: 6³⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11⁰⁰ 12³⁰; 18⁰⁰ és 19³⁰.

Zsolozsma: H-P 7⁰⁰; 12¹⁵ és 17³⁰; V: 17³⁰

Gyóntatás: H-Szo: 7²⁰-8⁰⁰, és 17³⁰-18³⁰; Elsőpénteken 7²⁰-8⁰⁰, 9³⁰-10³⁰, 17³⁰-20⁰⁰;
Vas.: 8⁰⁰-13⁰⁰ és 17³⁰-20⁰⁰.

Iroda: H: 8³⁰-11⁰⁰ és 17⁰⁰-18³⁰; K: de. zárva, du. 16³⁰-18⁰⁰; Sz: 8³⁰-11⁰⁰ és 16³⁰-18⁰⁰; Cs: 8³⁰-11⁰⁰, du. zárva. P: de. és du. is zárva.